

MUTLU KEMİKLER

Dünya ile Flört Edemeyen Hafize Nine'nin İmtihanı

İntiharlar geride bırakılanlara birer talimat, vicdani birer yaptırım ama hepsi böyle değil; sıkılan da kalkıp gitmek istiyor işin içinden çıkamayan da. Ben yerli biri olarak kırsaldaki yardıma muhtaç intiharcılara el uzatıyorum. Normal şartlar altında iyi bir eğitim aldım. İstesem çok güzel masalarda oturup bekleyebilirdim ama ben köylülere yardım etmeye karar verdim. Nitekim şişman bedenim hiçbir metropolde kabul görmüyor. Aynadaki fiziğime bakıp, “Bunun bir beden küçüğü yok mu?” diye bağırmak istiyorum. Hayatımın kabinlerinden kırsal kalplerin kabirlerine göç ettim bir nevi.

Bir daktilo ile köy köy, mezra mezra dolaşıp okuma yazma bilmeyenlerin intihar mektuplarını yazıyorum.

Arabamın farları türkü yazılmış, kardeş kavgaları edilmiş, delillerle dalga geçilmiş mezranın topraklarını bölük pörçük aydınlatıyordu. Gece vakti ağır ağır gezinirken tandırın başında gördüğüm teyzenin önünde durdum ve ona, “Annem var mı intihar? Yazıverem mektubunu sıcak sıcak,” dedim. Teyze, “Var guzum olma mı? İçeriye hazırladım organı. Güzel güzel ediverem orada,” dedi. Ben bir köşeye

çekildim. Kâğıdı daktiloya yerleştirdim. Ayakta bekleyen teyze, “Söyle anacım ne yazıverem sana gari?” dedim. Ağzıma hiçbir şive oturmuyordu. Kendimi pastoral dizilerin başrol oyunculuğunu yapan mankenler gibi hissediyordum. Teyze, “Yaz guzum,” dedi ve başladı anlatmaya.

“Bence dünya üzerindeki her birey müdür olmalıdır ve her eylemini de bu müdürlük fonksiyonu üzerinden gerçekleştirmelidir. Mesela domatesi domatesten sorumlu bir kiloluk müdür seçmeli ve kasadaki bir başka müdüre iletmelidir. Bu yuvarlak mı, düz mü, küre mi neyse yerçekimi mahallinde herkes müdür olmayı hak ediyor. Toplu taşımaya binen müdürler toplu taşımadan inen müdürlere müsaade etmeli. İnenler de binenlere müsaade etmeli. Herkes birbirine müsaade etmeli ve muhakkak bir sanatla iştigal etmeli. Şiirler kaleme almalı, önemli analizler yapmalı ve... Özel veya kamuya yönelik bir çalışma mı yapılacak, hoop herkesin fikri teker teker denenmelidir. Bir köprünün inşası da sonsuza dek sürmeli bir tivitle ilgili düzeltmeler de son nefesler verilene kadar yapılmalıdır. Herkes herkesin hem müdürü hem kölesi olmalıdır. Bir günün sekiz saati müdür, sekiz saati köle olunmalı; diğerk sekiz saatinde de uyunmalıdır. Aynaya baka baka insan olmanın tarifi verilmeli, sürekli korna çalınmalı ve herkes her koşulda haklı bulunmalıdır. Yaşamanın kutsallığı gereğı sabahtan akşama kadar hayatımızın resimleri çizilmeli, sonra da bu güzellik karşısında oturup ağlanmalıdır. Ağlamalar sevinç gözyaşları hariç iptal edilmelidir. Dirsek temasıyla dizilmiş olan meslektaşlar bir

deri bir kemik kalıncaya kadar birbirlerini sırayla övmelidir. Bebeklerin, yaşlıların, kadınların ve erkeklerin suratları tıpatıp aynı olmalı ve her giyilen muhakkak yakışmalıdır. Ya da bir beden tasarlanıp bitene kadar elden ele bu beden giyilmelidir. Herkes saçlı, genç, bebeksi yumuşak ve pespembe bulunmak durumundadır. Sürekli aşk yaşanmalı, öpüşme sesleri dağlarda, ovalarda yankılanmalıdır. Dağlar otobüs, ovalar kafe olmalıdır. Ağaçlar ağaç olmayanlara makyaj yapılmalıdır. Evlerimizin ve inandığımız her şeyin tuşu olmalı ve bu tuşlar hakikat diye adlandırılmalıdır. Her duruma merhametle karışık bir eleştiri yöneltmeli ve bu eleştirilerden bir enerji üretilmelidir. Üretilen enerjinin ismi de Durmuş olmalıdır. Ben dünyadan bunları bekledim, dünya bana bu köylü kadının hayatını nakşetti. Ben gidiyorum, kalan sağlarla birlikte her bir sikim sizin olsun.”

Son cümleyi yazarken, “Teyzem bu söylediklerin gerçekten arzuladığın şeyler mi yoksa modern dünyaya yönelttiğin sert bir eleştiri mi acep gari?” dedim. Cevap alamayınca teyzeye döndüm, urganın altında sessiz sedasız sallandığını gördüm. Daktilodan çıkardığım kâğıdı gergin avuçlarına sıkıktırdım. Odadan çıkarken teyzeye son kez baktım. Hiçbir değişiklik yoktu, hâlâ ölü bir insan olarak sallanıyordu.